

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 26.10.2017.
COM(2017) 624 final

ANNEX 1

PRILOG

Prijedlogu odluke Vijeća

**o potpisivanju, u ime Europske unije, Sporazuma između Europske unije i Kraljevine
Norveške o administrativnoj suradnji, suzbijanju prijevara i naplati potraživanja u
području poreza na dodanu vrijednost**

Sporazum između Europske unije i Kraljevine Norveške o administrativnoj suradnji, suzbijanju prijevара i naplati potraživanja u području poreza na dodanu vrijednost
EUROPSKA UNIJA, dalje u tekstu „Unija”,

i

KRALJEVINA NORVEŠKA, dalje u tekstu „Norveška”,
dalje u tekstu „stranke”,

U ŽELJI da osiguraju ispravno utvrđivanje, procjenu i naplatu poreza na dodanu vrijednost (PDV) i naplatu potraživanja povezanih s PDV-om radi izbjegavanja dvostrukog oporezivanja ili neoporezivanja i radi suzbijanja prijevара u području PDV-a,

IMAJUĆI NA UMU da je za suzbijanje prekograničnih prijevара povezanih s PDV-om i utaje PDV-a potrebna bliska suradnja nadležnih tijela odgovornih za primjenu zakonodavstva u tom području,

PREPOZNAJUĆI da su prekograničnim prijevarama povezanim s PDV-om i utajama PDV-a svojstvena posebna obilježja i mehanizmi koji ih razlikuju od drugih vrsta poreznih prijevара i koji zahtijevaju posebna pravna sredstva za administrativnu suradnju, a posebno za međusobnu razmjenu informacija,

NASTOJEĆI doprinijeti mreži Eurofisc za razmjenu ciljanih informacija radi suzbijanja prekograničnih prijevара povezanih s PDV-om, podložno ograničenjima na temelju ovog Sporazuma,

IMAJUĆI NA UMU da bi sve ugovorne stranke trebale primjenjivati pravila o povjerljivosti i zaštiti osobnih podataka u skladu s Direktivom 95/46/EZ¹ Europskog parlamenta i Vijeća o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka, uključujući u kontekstu mreže Eurofisc,

BUDUĆI DA se djelotvornost procjene ispravne primjene PDV-a na telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički isporučene usluge može postići samo međunarodnom suradnjom,

UZIMAJUĆI U OBZIR da Europska unija i Norveška graniče jedna s drugom i da imaju dinamičan odnos u području trgovine te da su stranke Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru („Sporazum o EGP-u”), kojim se nastoji promicati trajno i uravnoteženo jačanje trgovinskih i gospodarskih odnosa među ugovornim stranama s jednakim uvjetima tržišnog natjecanja i poštovanjem istih pravila radi stvaranja ujedinjenog Europskoga gospodarskog prostora,

PREPOZNAJUĆI da je, iako porezna pitanja nisu obuhvaćena područjem primjene Sporazuma o EGP-u, suradnja usmjerena na djelotvorniju primjenu i provedbu PDV-a u interesu Europske unije i Norveške,

SPORAZUMJELE SU SE KAKO SLIJEDI:

¹ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 281, 23.11.1995., str. 31.).

GLAVA I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Cilj

Cilj je ovog Sporazuma uspostaviti okvir za administrativnu suradnju država članica Unije i Norveške kako bi se tijelima odgovornima za primjenu zakonodavstva o PDV-u omogućilo da si međusobno pomažu u osiguravanju usklađenosti s tim zakonodavstvom te u zaštiti prihoda od PDV-a.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ovim se Sporazumom utvrđuju pravila i postupci za suradnju:
 - (a) radi razmjene bilo kakvih informacija koje bi mogle biti korisne za ispravnu procjenu PDV-a, praćenje ispravne primjene PDV-a i suzbijanje prijevara u području PDV-a;
 - (b) u naplati:
 - i. potraživanja povezanih s PDV-om;
 - ii. upravnih novčanih kazni, globa, pristojbi i dodatnih naknada povezanih s potraživanjima navedenima u podtočki i. koje ubiru upravna tijela nadležna za ubiranje PDV-a ili za provođenje upravnih istražnih radnji u pogledu PDV-a, ili koja su na zahtjev tih tijela potvrdila upravna ili pravosudna tijela;
 - iii. kamata i troškova povezanih s potraživanjima navedenima u podtočkama i. i ii.
2. Ovaj Sporazum ne utječe na primjenu pravila o administrativnoj suradnji, suzbijanju prijevara i pomoći pri naplati potraživanja u području PDV-a između država članica Unije.
3. Ovaj Sporazum ne utječe na primjenu pravila o uzajamnoj pomoći u kaznenim stvarima.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ovog Sporazuma primjenjuju se sljedeće definicije:

- (a) „PDV” znači porez na dodanu vrijednost u skladu s Direktivom Vijeća 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost za Uniju i porez na dodanu vrijednost u skladu s norveškim Zakonom br. 58. od 19. lipnja 2009. o porezu na dodanu vrijednost za Norvešku;

- (b) „država” znači država članica Unije ili Norveška;
- (c) „države” znači države članice Unije i Norveška;
- (d) „treća zemlja” znači zemlja koja nije ni država članica Unije ni Norveška;
- (e) „nadležno tijelo” znači tijelo određeno u skladu s člankom 4. stavkom 1.;
- (f) „središnji ured za vezu” znači ured određen u skladu s člankom 4. stavkom 2., čija je glavna odgovornost održavanje kontakta u svrhu primjene glave II. ili glave III.;
- (g) „ured za vezu” znači svaki ured osim središnjeg ureda za vezu koji je u skladu s člankom 4. stavkom 3. određen da zahtijeva ili odobrava uzajamnu pomoć u skladu s glavom II. ili glavom III.;
- (h) „nadležni službenik” znači svaki službenik imenovan u skladu s člankom 4. stavkom 4. koji može izravno razmjenjivati informacije u skladu s glavom II.;
- (i) „tijelo koje podnosi zahtjev” znači središnji ured za vezu, ured za vezu ili nadležni službenik koji podnosi zahtjev za pomoć u skladu s glavom II. u ime nadležnog tijela;
- (j) „tijelo koje je podnositelj zahtjeva” znači središnji ured za vezu ili ured za vezu države koja podnosi zahtjev u skladu s glavom III.;
- (k) „tijelo koje prima zahtjev” znači središnji ured za vezu, ured za vezu ili, u kontekstu suradnje u skladu s glavom II., nadležni službenik koji prima zahtjev tijela koje podnosi zahtjev ili tijela koje je podnositelj zahtjeva;
- (l) „osoba” znači:
 - i. fizička osoba;
 - ii. pravna osoba;
 - iii. ako je tako predviđeno zakonodavstvom na snazi, udruženje osoba kojima je priznata mogućnost za poduzimanje pravnih radnji iako nemaju zakonski status pravne osobe; ili
 - iv. svaki drugi pravni aranžman bilo koje vrste ili oblika, neovisno o tome ima li pravnu osobnost ili ne, koji podliježe PDV-u ili je odgovoran za plaćanje potraživanja navedenih u članku 2. stavku 1. točki (b);
- (m) „Zajednički odbor” znači odbor odgovoran za osiguravanje pravilnog funkcioniranja i provedbe ovog Sporazuma u skladu s člankom 41.;
- (n) „upravna istražna radnja” znači svi nadzori, provjere i druge radnje koje poduzimaju države pri izvršavanju svojih dužnosti radi osiguravanja pravilne primjene zakonodavstva o PDV-u;
- (o) „spontana razmjena” znači nesustavno pružanje informacija drugoj državi u bilo kojem trenutku i bez prethodnog zahtjeva za informacije;
- (p) „automatska razmjena” znači sustavni prijenos unaprijed definiranih informacija drugoj državi, bez prethodnog zahtjeva;

- (q) „usporedni nadzor” znači usklađene provjere porezne obveze jednog ili više povezanih poreznih obveznika, a koje organiziraju najmanje dvije države sa zajedničkim ili komplementarnim interesima;
- (r) „elektroničkim putem” znači uporabom elektroničke opreme za obradu (uključujući digitalno sažimanje) i pohranu podataka te uporabom žica, radijskog prijenosa, optičkih tehnologija ili drugih elektromagnetskih sredstava;
- (s) „mreža CCN/CSI” znači zajednička platforma koja se temelji na zajedničkoj komunikacijskoj mreži („CCN”) i zajedničkom sustavu sučelja („CSI”) koju je razvila Unija kako bi omogućila sve prijenose elektroničkim putem među nadležnim tijelima u području oporezivanja;
- (t) „telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički isporučene usluge” znači usluge kako su definirane u člancima 6.a, 6.b i 7. Provedbene uredbe Vijeća (EU) br. 282/2011² o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost.

Članak 4.

Organizacija

1. Svaka država određuje nadležno tijelo odgovorno za primjenu ovog Sporazuma.
2. Svaka država određuje:
 - (a) jedan središnji ured za vezu čija je glavna odgovornost primjena glave II. ovog Sporazuma; i
 - (b) jedan središnji ured za vezu čija je glavna odgovornost primjena glave III. ovog Sporazuma.
3. Svako nadležno tijelo može odrediti, izravno ili na temelju delegiranja:
 - (a) urede za vezu za izravnu razmjenu informacija u skladu s glavom II. ovog Sporazuma;
 - (b) urede za vezu koji zahtijevaju ili odobravaju uzajamnu pomoć u skladu s glavom III. ovog Sporazuma u odnosu na svoje specifične teritorijalne ili operativne nadležnosti.
4. Svako nadležno tijelo može imenovati, izravno ili na temelju delegiranja, nadležne službenike koji mogu izravno razmjenjivati informacije na temelju glave II. ovog Sporazuma.
5. Središnji uredi za vezu ažuriraju popis ureda za vezu i nadležnih službenika te ga stavljaju na raspolaganje ostalim središnjim uredima za vezu.
6. Ako ured za vezu ili nadležni službenik pošalje ili primi zahtjev za pomoć u skladu s ovim Sporazumom, o tome obavješćuje svoj središnji ured za vezu.

² Provedbena uredba Vijeća (EU) br. 282/2011 od 15. ožujka 2011. o utvrđivanju provedbenih mjera za Direktivu 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 77, 23.3.2011., str. 1.).

7. Ako središnji ured za vezu, ured za vezu ili nadležni službenik primi zahtjev za uzajamnu pomoć kojim se zahtijeva postupanje izvan njegove nadležnosti, bez odlaganja proslijeđuje taj zahtjev nadležnom središnjem uredu za vezu ili uredu za vezu i o tome obavješćuje tijelo koje podnosi zahtjev ili tijelo koje je podnositelj zahtjeva. U tom slučaju rok utvrđen u članku 8. počinje dan nakon što se zahtjev za pomoć proslijedi nadležnom središnjem uredu za vezu ili nadležnom uredu za vezu.
8. Svaka država obavješćuje Europsku komisiju o svojem nadležnom tijelu za potrebe ovog Sporazuma u roku od jednog mjeseca od potpisivanja Sporazuma, a bez odgode u slučaju bilo kakve promjene nadležnog tijela. Europska komisija ažurira popis nadležnih tijela i stavlja ga na raspolaganje Zajedničkom odboru.

Članak 5.

Sporazum o razini usluga

U skladu s postupkom koji uspostavlja Zajednički odbor sklapa se sporazum o razini usluga kojim se osiguravaju tehnička kvaliteta i količina usluga za potrebe funkcioniranja sustava za komunikaciju i razmjenu informacija.

Članak 6.

Povjerljivost i zaštita osobnih podataka

1. Sa svim informacijama koje država prikupi u skladu s ovim Sporazumom postupa se kao s povjerljivim informacijama te se one štite na isti način kao informacije prikupljene u skladu s nacionalnim zakonodavstvom i, u mjeri u kojoj je to potrebno za zaštitu osobnih podataka, u skladu s Direktivom 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća³ i zaštitnim mjerama koje u skladu sa svojim nacionalnim zakonodavstvom može odrediti država koja dostavlja informacije.
2. Te se informacije mogu otkriti osobama ili tijelima (uključujući sudove i upravna ili nadzorna tijela) odgovornima za primjenu zakonodavstva o PDV-u radi ispravne procjene PDV-a te radi izvršenja, uključujući naplatu ili mjere predostrožnosti u pogledu potraživanja povezanih s PDV-om.
3. Informacije navedene u stavku 1. mogu se upotrebljavati i za procjenu i izvršenje, uključujući naplatu drugih poreza i obveznih doprinosa za socijalno osiguranje. Ako se na temelju razmijenjenih informacija otkrije prekršaj poreznog zakonodavstva ili se njima doprinese dokazivanju takvog prekršaja, one se mogu upotrijebiti i za izricanje administrativnih ili kaznenopravnih sankcija. Samo prethodno navedene osobe ili tijela mogu upotrebljavati te informacije, i to samo u svrhe izričito navedene u prethodnim rečenicama. Te informacije mogu otkriti u javnim sudskim postupcima ili sudskim odlukama.
4. Ne dovodeći u pitanje stavke 1. i 2. država koja dostavlja informacije dopušta, na temelju obrazloženog zahtjeva, da se te informacije u državi koja ih prima upotrebljavaju u druge svrhe osim onih navedenih u članku 2. stavku 1., uz uvjet da

³ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 281, 23.11.1995., str. 31.).

se te informacije mogu upotrebljavati u slične svrhe u skladu sa zakonodavstvom države koja ih dostavlja. Tijelo koje prima zahtjev prihvaća ili odbija svaki takav zahtjev u roku od jednog mjeseca.

5. Izvješća, izjave i svi ostali dokumenti ili njihove ovjerene preslike ili izvadci koje država prikupi u okviru pomoći koju prima u skladu s ovim Sporazumom mogu se u toj državi upotrebljavati kao dokaz na istoj osnovi kao slični dokumenti koje dostavi drugo tijelo te države.
6. Informacije koje jedna država dostavi drugoj državi potonja država može dostaviti trećoj državi uz prethodno odobrenje nadležnog tijela od kojeg su potekle informacije. Država iz koje su potekle informacije može se usprotiviti tom prosljeđivanju informacija u roku od deset radnih dana od primitka obavijesti države koja želi proslijediti informacije.
7. Države mogu prenositi informacije prikupljene u skladu s ovim Sporazumom trećim zemljama uz sljedeće uvjete:
 - (a) prijenos informacija podliježe nacionalnom zakonodavstvu države koja prenosi informacije u skladu s člankom 25. Direktive 95/46/EZ o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka, posebno u pogledu odgovarajuće razine zaštite u dotičnoj trećoj zemlji;
 - (b) nadležno tijelo od kojeg su potekle informacije pristalo je na taj prijenos;
 - (c) prijenos je dopušten u skladu s aranžmanima o pomoći između države koja prenosi informacije i dotične treće zemlje.
8. Ako država primi informacije od treće zemlje, države mogu razmjenjivati te informacije u mjeri u kojoj je to dopušteno u skladu s aranžmanima o pomoći s dotičnom trećom zemljom.
9. Svaka država bez odgode obavješćuje druge dotične države o svakom kršenju povjerljivosti i svakoj neučinkovitosti mjera zaštite osobnih podataka te svim zato izrečenim sankcijama i korektivnim mjerama.
10. Osobe koje je za to ovlastio Ured Europske komisije za sigurnosnu akreditaciju mogu imati pristup ovim informacijama samo ako je to potrebno za nadzor, održavanje i razvoj mreže CCN.

GLAVA II.

ADMINISTRATIVNA SURADNJA I SUZBIJANJE PRIJEVARA

Poglavlje 1.

Razmjena informacija na zahtjev

Članak 7.

Razmjena informacija i upravne istražne radnje

1. Na zahtjev tijela koje podnosi zahtjev tijelo koje prima zahtjev dostavlja informacije navedene u članku 2. stavku 1. točki (a) povezane s određenim slučajem ili slučajevima.
2. U svrhu prosljeđivanja informacija iz stavka 1. tijelo koje prima zahtjev provodi potrebne upravne istražne radnje radi dobivanja tih informacija.
3. Zahtjev naveden u stavku 1. može sadržavati obrazložen zahtjev za upravnu istražnu radnju. Ako tijelo koje prima zahtjev smatra da upravna istražna radnja nije potrebna, ono odmah obavješćuje tijelo koje podnosi zahtjev o razlozima takvog stajališta.
4. Ako tijelo koje prima zahtjev odbije upravnu istražnu radnju u pogledu iznosa koje je porezni obveznik prijavio u vezi s isporukom robe ili usluga navedenih u Prilogu 1., koju je izvršio porezni obveznik s poslovnim nastanom u državi tijela koje prima zahtjev i koja je oporeziva u državi tijela koje podnosi zahtjev, tijelo koje prima zahtjev mora tijelu koje podnosi zahtjev omogućiti barem datume i vrijednosti svih relevantnih isporuka koje je porezni obveznik u prethodne dvije godine izvršio u državi tijela koje podnosi zahtjev.
5. Kako bi dobilo tražene informacije ili provelo zatraženu upravnu istražnu radnju, tijelo koje prima zahtjev ili upravno tijelo na koje se poziva postupa kao da postupa za vlastiti račun ili na zahtjev drugog tijela u vlastitoj državi.
6. Na zahtjev tijela koje podnosi zahtjev tijelo koje prima zahtjev dostavlja sve korisne informacije koje dobije ili ima u svojem vlasništvu kao i rezultate upravnih istražnih radnji, u obliku izvješća, izjava i ostalih dokumenata ili ovjerenih preslika ili izvadaka.
7. Izvorni se dokumenti dostavljaju samo ako nisu u suprotnosti s važećim odredbama u državi tijela koje prima zahtjev.

Članak 8.

Rok za dostavu informacija

1. Tijelo koje prima zahtjev dostavlja informacije navedene u članku 7. što je prije moguće, a najkasnije tri mjeseca od dana primitka zahtjeva. Međutim, ako tijelo koje prima zahtjev već raspolaže tim informacijama, rok se smanjuje na najviše jedan mjesec.

2. U pojedinim posebnim kategorijama slučajeva tijelo koje prima zahtjev i tijelo koje podnosi zahtjev mogu se dogovoriti o rokovima koji su drukčiji od rokova predviđenih u stavku 1.
3. Ako tijelo koje prima zahtjev nije u mogućnosti odgovoriti na zahtjev u rokovima iz stavaka 1. i 2., ono mora pisanim putem izvijestiti tijelo koje podnosi zahtjev o razlozima i navesti kad će moći odgovoriti na zahtjev.

Poglavlje 2.

Razmjena informacija bez prethodnog zahtjeva

Članak 9.

Vrste razmjena informacija

Razmjena informacija bez prethodnog zahtjeva bit će ili spontana, kako je predviđeno člankom 10., ili automatska, kako je predviđeno člankom 11.

Članak 10.

Spontana razmjena informacija

Nadležno tijelo države bez prethodnog zahtjeva prosljeđuje nadležnom tijelu druge države informacije navedene u članku 2. stavku 1. točki (a) koje nisu proslijeđene u okviru automatske razmjene navedene u članku 11. i koje ima na raspolaganju u sljedećim slučajevima:

- (a) ako se smatra da je oporezivanje izvršeno u državi odredišta i djelotvornost nadzornog sustava države odredišta ovisi o informacijama države podrijetla;
- (b) ako država može osnovano pretpostaviti ili ako je vjerojatno da je počinjena povreda zakonodavstva o PDV-u u drugoj državi;
- (c) ako postoji rizik od poreznog gubitka u drugoj državi.

Članak 11.

Automatska razmjena informacija

1. Kategorije informacija koje podliježu automatskoj razmjeni utvrđuje Zajednički odbor u skladu s člankom 41.
2. Država se može suzdržati od sudjelovanja u automatskoj razmjeni informacija iz jedne ili više kategorija navedenih u stavku 1. ako bi za prikupljanje informacija u svrhu takve razmjene bilo nužno uvođenje novih obveza obveznicima PDV-a ili bi se toj državi nametnulo nerazmjerno administrativno opterećenje.
3. Svaka država pisanim putem obavješćuje Zajednički odbor o odluci koju donese u skladu s prethodnim stavkom.

Poglavlje 3.

Drugi oblici suradnje

Članak 12.

Prosljeđivanje upravne obavijesti

1. Tijelo koje prima zahtjev, na zahtjev tijela koje podnosi zahtjev i u skladu s pravilima kojima je uređena dostava sličnih instrumenata u državi tijela koje prima zahtjev, obavješćuje primatelja o svim instrumentima i odlukama koje proizlaze iz tijela koja podnose zahtjev i odnose se na primjenu zakonodavstva o PDV-u u državi tijela koje podnosi zahtjev.
2. Zahtjevi za prosljeđivanje upravne obavijesti u kojima se navodi predmet instrumenta ili odluke o kojoj se treba obavijestiti sadržavaju ime, adresu i sve druge relevantne informacije za identifikaciju primatelja.
3. Tijelo koje prima zahtjev odmah obavješćuje tijelo koje podnosi zahtjev o svojem odgovoru na zahtjev za prosljeđivanje obavijesti i obavješćuje ga posebno o datumu dostave odluke ili instrumenta primatelju.

Članak 13.

Prisutnost u službenim prostorijama i sudjelovanje u upravnim istražnim radnjama

1. Na temelju dogovora tijela koje podnosi zahtjev i tijela koje prima zahtjev te u skladu s aranžmanima koje utvrđuje tijelo koje prima zahtjev, tijelo koje prima zahtjev može u svrhu razmjene informacija navedenih u članku 2. stavku 1. točki (a) dopustiti službenicima koje ovlasti tijelo koje podnosi zahtjev da budu prisutni u službenim prostorijama tijela koje prima zahtjev ili na bilo kojem drugom mjestu na kojem ta tijela obavljaju svoje dužnosti. Ako su zatražene informacije sadržane u dokumentaciji kojoj službenici tijela koje prima zahtjev imaju pristup, službenicima tijela koje podnosi zahtjev daju se preslike te dokumentacije.
2. Na temelju dogovora tijela koje podnosi zahtjev i tijela koje prima zahtjev te u skladu s aranžmanima koje utvrđuje tijelo koje prima zahtjev, tijelo koje prima zahtjev može u svrhu razmjene informacija navedenih u članku 2. stavku 1. točki (a) dopustiti službenicima koje ovlasti tijelo koje podnosi zahtjev da budu prisutni tijekom upravnih istražnih radnji koje se provode na državnom području države tijela koje prima zahtjev. Upravne istražne radnje obavljaju isključivo službenici tijela koje prima zahtjev. Službenici tijela koje podnosi zahtjev ne izvršavaju ovlasti inspekcije prenesene na službenike tijela koje prima zahtjev. Međutim, oni mogu imati pristup istim prostorijama i dokumentima tijela koje prima zahtjev putem posredovanja službenika tijela koje prima zahtjev i isključivo u svrhu provedbe upravne istražne radnje.
3. Službenici tijela koje podnosi zahtjev koji su prisutni u drugoj državi u skladu sa stavcima 1. i 2. moraju u svakom trenutku moći predložiti ovlaštenje u pisanom obliku u kojem su navedeni njihov identitet i službena dužnost.

Članak 14.

Usporedni nadzor

1. Države se mogu dogovoriti o provođenju usporednog nadzora kad god smatraju da je takav nadzor djelotvorniji od nadzora koji provodi samo jedna država.
2. Država neovisno utvrđuje porezne obveznike koje namjerava predložiti za usporedni nadzor. Nadležno tijelo te države izvještava nadležno tijelo druge države o predmetima koji su predloženi za usporedni nadzor. Ono obrazlaže svoj izbor, ako je moguće, pružanjem informacija koje su dovele do te odluke. To tijelo navodi rok u kojem se takav nadzor treba provesti.
3. Nadležno tijelo države koje primi prijedlog za usporedni nadzor potvrđuje svoju suglasnost s prijedlogom ili ga odbija uz obrazloženje odgovarajućem nadležnom tijelu, načelno u roku dva tjedna od primitka prijedloga, ali najkasnije u roku mjesec dana od primitka prijedloga.
4. Svako dotično nadležno tijelo imenuje predstavnika koji je odgovoran za nadgledanje i koordinaciju provođenja nadzora.

Poglavlje 4.

Mreža Eurofisc

Članak 15.

Sudjelovanje Norveške u mreži Eurofisc

1. Radi promicanja i olakšavanja multilateralne suradnje u borbi protiv prijevара povezanih s PDV-om Norveška se poziva na sudjelovanje u mreži Eurofisc, utvrđenoj u poglavlju X. Uredbe Vijeća (EU) br. 904/2010⁴ o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevара u području poreza na dodanu vrijednost, u skladu s uvjetima utvrđenima u tom poglavlju.
2. Sudjelovanje Norveške u mreži Eurofisc ne znači da će službenici za vezu za Eurofisc koje imenuje nadležno tijelo neke države imati pristup bazama podataka druge države.

Članak 16.

Službenici za Eurofisc za vezu

1. Nadležno tijelo Norveške imenuje najmanje jednog službenika za vezu za Eurofisc odgovornog za razmjenu informacija u područjima rada Eurofisc u kojima Norveška sudjeluje.
2. Službenici za vezu za Eurofisc nadležni su službenici u smislu članka 4. stavka 4. I dalje odgovaraju samo svojim nacionalnim upravama.

⁴

Uredba Vijeća (EU) br. 904/2010 od 7. listopada 2010. o administrativnoj suradnji i suzbijanju prijevара u području poreza na dodanu vrijednost (SL L 268, 12.10.2010., str. 1.).

3. Norveški službenici za vezu za Eurofisc ne imenuju se koordinatorima za područja rada ni predsjednicima niti sudjeluju u postupcima glasovanja na temelju poslovnika mreže Eurofisc.

Poglavlje 5.

Opće odredbe

Članak 17.

Uvjeti kojima se uređuje razmjena informacija

1. Tijelo koje prima zahtjev dostavlja tijelu koje podnosi zahtjev informacije navedene u članku 2. stavku 1. točki (a) ili upravnu obavijest iz članka 12. ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) zbog broja i prirode zahtjeva za informacije koje je podnijelo tijelo koje podnosi zahtjev ne nameće se nerazmjerno administrativno opterećenje tijelu koje prima zahtjev;
 - (b) tijelo koje podnosi zahtjev iscrpilo je uobičajene izvore informacija koje je u tim okolnostima moglo upotrijebiti za dobivanje potrebnih informacija, a da pritom ne ugrozi postizanje željenog cilja.
2. Ovim se Sporazumom ne nameće obveza obavljanja istražnih radnji ili pružanja informacija o određenom predmetu ako se zakonodavstvom ili upravnim praksama države koja bi trebala dostaviti informacije ne ovlasti tu državu za provedbu tih istražnih radnji ili prikupljanje ili upotrebu navedenih informacija za vlastite potrebe.
3. Tijelo koje prima zahtjev može odbiti pružiti informacije ako tijelo koje podnosi zahtjev zbog pravnih razloga ne može pružiti slične informacije. Tijelo koje prima zahtjev obavješćuje Zajednički odbor o razlozima odbijanja zahtjeva.
4. Pružanje informacija može se odbiti ako bi prouzročilo otkrivanje trgovačke, industrijske ili poslovne tajne ili trgovinskog procesa, ili informacija čije bi otkrivanje bilo u suprotnosti s općim interesom.
5. Stavke 2., 3. i 4. nikako ne treba tumačiti kao odobrenje tijelu koje prima zahtjev da odbije dostaviti informacije samo zato što te informacije posjeduje banka, druga financijska institucija, ovlaštenik ili osoba koja djeluje kao zastupnik ili fiducijar ili zato što se odnose na vlasničke udjele u pravnoj osobi.
6. Tijelo koje prima zahtjev izvješćuje tijelo koje podnosi zahtjev o razlozima odbijanja zahtjeva za pomoć.

Članak 18.

Povratna informacija

Ako nadležno tijelo dostavlja informacije u skladu s člankom 7. ili 10., ono može zatražiti od nadležnog tijela koje prima te informacije da o njima pošalje povratnu informaciju. Ako se to zatraži, nadležno tijelo koje prima informacije, ne dovodeći u pitanje pravila o poreznoj tajni i zaštiti podataka primjenjiva u njegovoj državi, šalje

povratnu informaciju što prije uz uvjet da mu to ne predstavlja nerazmjerno administrativno opterećenje.

Članak 19.

Jezik

Zahtjevi za pomoć uključujući zahtjeve za prosljeđivanje upravne obavijesti i sve priložene dokumente, sastavljaju se na jeziku o kojem se dogovore tijelo koje prima zahtjev i tijelo koje podnosi zahtjev.

Članak 20.

Statistički podaci

Stranke do 30. lipnja svake godine elektroničkim putem dostavljaju Zajedničkom odboru popis statističkih podataka o primjeni ove glave.

Članak 21.

Standardni obrasci i načini dostave

1. Sve informacije dostavljene u skladu s člancima 7., 10., 11., 12. i 18. te statistički podaci dostavljeni u skladu s člankom 20. dostavljaju se uz upotrebu standardnog obrasca navedenog u članku 41. stavku 2. točki (d).
2. Standardni obrasci dostavljaju se, u mjeri u kojoj je to moguće, elektroničkim putem.
3. Ako zahtjev nije podnesen u cijelosti putem elektroničkog sustava, tijelo koje prima zahtjev potvrđuje primitak zahtjeva elektroničkim putem bez odgode, a u svakom slučaju najkasnije u roku pet radnih dana od primitka.
4. Ako nadležno tijelo primi zahtjev ili informacije koje mu nisu namijenjene, ono elektroničkim putem o tome šalje poruku pošiljatelju bez odgode, a svakako najkasnije u roku pet radnih dana od primitka.

GLAVA III.

POMOĆ PRI NAPLATI

Poglavlje 1.

Razmjena informacija

Članak 22.

Zahtjev za informacije

1. Na zahtjev tijela koje je podnositelj zahtjeva, tijelo koje prima zahtjev dostavlja sve informacije za koje se predviđa da su relevantne tijelu koje je podnositelj zahtjeva za naplatu potraživanja kako je navedeno u članku 2. stavku 1. točki (b).

U svrhu osiguranja tih informacija tijelo koje prima zahtjev dogovara provedbu svih upravnih istražnih radnji potrebnih za njihovo prikupljanje.

2. Tijelo koje prima zahtjev nije obvezno dostaviti informacije:
 - (a) koje ne bi moglo prikupiti za vlastite potrebe u svrhu naplate sličnih potraživanja;
 - (b) koje bi otkrile bilo kakve trgovačke, industrijske ili poslovne tajne;
 - (c) čije bi otkrivanje dovelo u pitanje nacionalnu sigurnost ili bi bilo suprotno javnoj politici države tijela koje prima zahtjev.
3. Stavak 2. ni u kojem se slučaju ne smije tumačiti kao odobrenje tijelu koje prima zahtjev da odbije dostaviti informacije samo zato što te informacije posjeduje banka, druga financijska institucija, ovlaštenik ili osoba koja djeluje kao zastupnik ili fiducijar ili zato što se odnose na vlasničke interese osobe.
4. Tijelo koje prima zahtjev obavješćuje tijelo koje je podnositelj zahtjeva o razlozima zbog kojih odbija zahtjev za informacije.

Članak 23.

Razmjena informacija bez prethodnog zahtjeva

Ako se povrat poreza ili carina odnosi na osobu koja ima poslovni nastan ili boravište u drugoj državi čije je državno područje obuhvaćeno ovim Sporazumom, država iz koje se povrat treba naplatiti može obavijestiti državu poslovnog nastana ili boravišta o nadolazećem povratu.

Članak 24.

Prisutnost u službenim prostorijama i sudjelovanje u upravnim istražnim radnjama

1. U skladu s dogovorom tijela koje je podnositelj zahtjeva i tijela koje prima zahtjev te u skladu s aranžmanima koje je utvrdilo tijelo koje prima zahtjev, službenici s ovlaštenjem tijela koje je podnositelj zahtjeva mogu radi promicanja uzajamne pomoći predviđene ovom glavom:
 - (a) biti prisutni u službenim prostorijama u kojima službenici države koja prima zahtjev obavljaju svoje dužnosti;
 - (b) biti prisutni tijekom upravnih istražnih radnji koje se provode na državnom području države koja prima zahtjev;
 - (c) pomoći nadležnim službenicima države koja prima zahtjev tijekom sudskih postupaka u toj državi.
2. U mjeri u kojoj je to dopušteno zakonodavstvom na snazi u državi koja prima zahtjev, u dogovoru iz stavka 1. točke (b) može se predvidjeti da službenici tijela koje je podnositelj zahtjeva mogu ispitivati pojedince i pregledavati dokumentaciju.
3. Službenici s ovlaštenjem tijela koje je podnositelj zahtjeva koji upotrebljavaju mogućnosti u skladu sa stavcima 1. i 2. moraju u svakom trenutku moći predočiti ovlaštenje u pisanom obliku u kojem su navedeni njihov identitet i službena dužnost.

Poglavlje 2.

Pomoć u dostavi dokumenata

Članak 25.

Zahtjev za dostavu određenih dokumenata povezanih s potraživanjima

1. Na zahtjev tijela koje je podnositelj zahtjeva, tijelo koje prima zahtjev prosljeđuje adresatu sve dokumente, uključujući one sudske naravi, koji proizlaze iz države tijela koje je podnositelj zahtjeva i odnose se na potraživanje kako je navedeno u članku 2. stavku 1. točki (b) ili na njegovu naplatu.

Zahtjevu za dostavu prilaže se standardni obrazac koji sadržava najmanje sljedeće informacije:

- (a) ime, adresu i bilo koje druge relevantne podatke koji se odnose na identifikaciju adresata;
 - (b) svrhu dostave i rok u kojem je treba izvršiti;
 - (c) opis priloženog dokumenta te prirodu i iznos predmetnog potraživanja;
 - (d) ime, adresu i druge kontakte u pogledu:
 - i. ureda koji je odgovoran za priloženi dokument, i, ako je različit;
 - ii. ureda u kojem se mogu dobiti dodatne informacije o dostavljenom dokumentu ili o mogućnostima osporavanja obveze plaćanja.
2. Tijelo koje je podnositelj zahtjeva podnosi zahtjev za dostavu u skladu s ovim člankom samo ako nije u mogućnosti izvršiti dostavu u skladu s pravilima kojima se uređuje dostava dotičnog dokumenta u državi iz koje potječe ili ako bi takva dostava uzrokovala nerazmjerne poteškoće.
 3. Tijelo koje prima zahtjev odmah obavješćuje tijelo koje je podnositelj zahtjeva o svakoj radnji poduzetoj na njegov zahtjev za dostavu, a posebno o datumu dostave dokumenta adresatu.

Članak 26.

Načini dostave

1. Tijelo koje prima zahtjev osigurava da se dostava u državi koja prima zahtjev izvrši u skladu s primjenjivim nacionalnim zakonima, propisima i administrativnim praksama.
2. Stavkom 1. ne dovodi se u pitanje ni jedan drugi oblik dostave koji nadležno tijelo države koja je podnijela zahtjev upotrijebi u skladu s pravilima na snazi u toj državi.

Nadležno tijelo s nastanom u državi koja podnosi zahtjev može dostaviti svaki dokument izravno preporučenom poštom ili elektronički osobi u drugoj državi čije je državno područje obuhvaćeno ovim Sporazumom.

Poglavlje 3.

Naplata ili mjere predostrožnosti

Članak 27.

Zahtjev za naplatu

1. Na zahtjev tijela koje je podnositelj zahtjeva, tijelo koje prima zahtjev naplaćuje potraživanja koja su predmet instrumenta kojim se omogućuje izvršenje u državi tijela koje je podnositelj zahtjeva.
2. Čim tijelo koje je podnositelj zahtjeva dođe do nekih relevantnih informacija koje se odnose na predmet koji je uzrokovao zahtjev za naplatu, ono ih prosljeđuje tijelu koje prima zahtjev.

Članak 28.

Uvjeti kojima se uređuju zahtjevi za naplatu

1. Tijelo koje je podnositelj zahtjeva ne može podnijeti zahtjev za naplatu ako i sve dok se potraživanje i/ili instrument kojim se omogućuje izvršenje osporava u državi tijela koje je podnositelj zahtjeva, osim u slučajevima na koje se primjenjuje članak 31. stavak 4. treći podstavak.
2. Prije nego što tijelo koje je podnositelj zahtjeva podnese zahtjev za naplatu, primjenjuju se odgovarajući postupci raspoloživi u državi tijela koje je podnositelj zahtjeva, osim u sljedećim slučajevima:
 - (a) ako je očito da nema imovine za naplatu u toj državi ili da se takvim postupcima neće uspjeti naplatiti cijelo potraživanje i ako tijelo koje je podnositelj zahtjeva ima posebne informacije koje ukazuju na to da dotična osoba ima imovinu u državi tijela koje prima zahtjev;
 - (b) ako bi primjena takvih postupaka u državi tijela koje je podnositelj zahtjeva uzrokovala nerazmjerne poteškoće.

Članak 29.

Instrument kojim se omogućuje izvršenje u državi tijela koje prima zahtjev i drugi popratni dokumenti

1. Svakom zahtjevu za naplatu prilaže se jedinstveni instrument kojim se omogućuje izvršenje u državi tijela koje prima zahtjev.

Taj jedinstveni instrument kojim se omogućuje izvršenje odražava bitan sadržaj prvobitnog instrumenta kojim se omogućuje izvršenje u državi tijela koje je podnositelj zahtjeva te čini jedinu osnovu za naplatu i mjere predostrožnosti u državi tijela koje prima zahtjev. U toj državi neće se zahtijevati priznavanje, dopuna ili zamjena.

Jedinstveni instrument kojim se omogućuje izvršenje sadržava najmanje sljedeće informacije:

- (a) informacije relevantne za identifikaciju prvobitnog instrumenta kojim se omogućuje izvršenje, opis potraživanja i njegove prirode, razdoblje obuhvaćeno potraživanjem, sve datume bitne za postupak izvršenja te iznos potraživanja i njegove sastavnice kao što su glavnica, nastale kamate itd.;
 - (b) ime i druge podatke relevantne za identifikaciju dužnika;
 - (c) ime, adresu i druge podatke za kontakt u pogledu:
 - i. ureda koji je odgovoran za procjenu potraživanja i, ako je različit;
 - ii. ureda u kojem se mogu dobiti dodatne informacije o potraživanju ili mogućnostima osporavanja obveze plaćanja.
2. Zahtjevu za naplatu potraživanja mogu se priložiti drugi dokumenti koji se odnose na potraživanje, a izdani su u državi tijela koje je podnositelj zahtjeva.

Članak 30.

Izvršenje zahtjeva za naplatu

1. Za potrebe naplate u državi tijela koje prima zahtjev, svako potraživanje u vezi s kojim je podnesen zahtjev za naplatu smatra se potraživanjem te države, osim ako je ovim Sporazumom predviđeno drukčije. Tijelo koje prima zahtjev primjenjuje ovlasti i postupke predviđene zakonima, propisima i administrativnim odredbama te države koji se primjenjuju na ista potraživanja, osim ako je ovim Sporazumom predviđeno drukčije.
- Za potraživanja čija se naplata zahtjeva država tijela koje prima zahtjev nije obvezna odobriti povlastice koje se priznaju sličnim potraživanjima u državi tijela koje prima zahtjev, osim ako je drukčije dogovoreno ili predviđeno zakonodavstvom te države. Država koja pri izvršavanju ovog Sporazuma odobri povlastice potraživanjima koja proizlaze iz druge države ne smije odbiti odobravanje iste povlastice istim ili sličnim potraživanjima drugih država članica Unije uz iste uvjete.
- Država tijela koje prima zahtjev naplaćuje potraživanje u vlastitoj valuti.
2. Tijelo koje prima zahtjev obavješćuje tijelo koje je podnositelj zahtjeva uz dužnu pažnju o svim mjerama koje je poduzelo u pogledu zahtjeva za naplatu.
3. Od datuma primitka zahtjeva za naplatu tijelo koje prima zahtjev naplaćuje kamate na zakašnjela plaćanja u skladu sa zakonima, propisima i administrativnim odredbama koji se primjenjuju na njegova vlastita potraživanja.
4. Tijelo koje prima zahtjev može, ako je to u skladu s primjenjivim zakonima, propisima i administrativnim odredbama, odobriti dužniku odgodu plaćanja ili obročno plaćanje i u tom smislu može naplaćivati kamate. To tijelo o takvoj odluci obavješćuje tijelo koje je podnositelj zahtjeva.
5. Ne dovodeći u pitanje članak 37. stavak 1. tijelo koje prima zahtjev uplaćuje tijelu koje je podnositelj zahtjeva iznose naplaćene u vezi s potraživanjem i kamatama navedenima u stavcima 3. i 4. ovog članka.

Članak 31.

Sporovi

1. Sporovi koji se odnose na potraživanje, prvobitni instrument kojim se omogućuje izvršenje u državi tijela koje je podnositelj zahtjeva ili jedinstveni instrument kojim se omogućuje izvršenje u državi tijela koje prima zahtjev i sporovi u pogledu valjanosti dostave koju je izvršilo tijelo koje je podnositelj zahtjeva u nadležnosti su nadležnih tijela države tijela koje je podnositelj zahtjeva. Ako tijekom postupka naplate potraživanja zainteresirana strana ospori potraživanje, prvobitni instrument kojim se omogućuje izvršenje u državi tijela koje je podnositelj zahtjeva ili jedinstveni instrument kojim se omogućuje izvršenje u državi tijela koje prima zahtjev, tijelo koje prima zahtjev obavješćuje tu stranu da mora pokrenuti postupak pred nadležnim tijelom države tijela koje je podnositelj zahtjeva u skladu sa zakonima na snazi u toj državi.
2. Sporovi koji se odnose na mjere izvršenja poduzete u državi tijela koje prima zahtjev ili na valjanost dostave koju je izvršilo tijelo države koja prima zahtjev podnose se nadležnom tijelu te države u skladu s njezinim zakonima i propisima.
3. Ako se pokrene postupak naveden u stavku 1., tijelo koje je podnositelj zahtjeva o tome obavješćuje tijelo koje prima zahtjev i navodi mjeru u kojoj se potraživanje ne osporava.
4. Čim tijelo koje prima zahtjev primi informacije navedene u stavku 3., bilo od tijela koje je podnositelj zahtjeva ili od zainteresirane strane, ono obustavlja postupak izvršenja u mjeri u kojoj se to odnosi na osporavani dio potraživanja, sve dok nadležno tijelo ne donese odluku u tom predmetu, osim ako tijelo koje je podnositelj zahtjeva ne zatraži drukčije u skladu s trećim podstavkom ovog stavka.

Na zahtjev tijela koje je podnositelj zahtjeva ili ako tijelo koje prima zahtjev to smatra potrebnim, a ne dovodeći u pitanje članak 33., tijelo koje prima zahtjev poduzima mjere predostrožnosti kako bi osiguralo naplatu u mjeri u kojoj je to moguće u skladu s primjenjivim zakonima ili propisima.

Tijelo koje je podnositelj zahtjeva može, u skladu sa zakonima, propisima i administrativnim praksama na snazi u njegovoj državi, zatražiti od tijela koje prima zahtjev da naplati osporavano potraživanje ili osporavani dio potraživanja ako je to dopušteno u skladu sa zakonima, propisima i administrativnim praksama na snazi u državi tijela koje prima zahtjev. Svaki takav zahtjev mora biti obrazložen. Ako je rezultat osporavanja slijedom toga povoljan za dužnika, tijelo koje je podnositelj zahtjeva odgovorno je za nadoknadu svih naplaćenih iznosa, zajedno sa svim dospjelim naknadama, u skladu sa zakonima na snazi u državi tijela koje prima zahtjev.

Ako je pokrenut postupak međusobnog sporazumijevanja između države tijela koje je podnositelj zahtjeva i države tijela koje prima zahtjev, a ishod tog postupka može utjecati na potraživanje za koje je zatražena pomoć, mjere naplate suspendiraju se ili zaustavljaju dok se taj postupak ne zaključi, osim ako se radi o iznimno hitnom slučaju prijevare ili nesolventnosti. Ako se postupak naplate prekine ili obustavi, primjenjuje se drugi podstavak.

Članak 32.

Izmjena ili povlačenje zahtjeva za pomoć pri naplati

1. Tijelo koje je podnositelj zahtjeva odmah obavještava tijelo koje prima zahtjev o svakoj narednoj izmjeni zahtjeva za naplatu ili povlačenju zahtjeva, navodeći razloge za tu izmjenu ili povlačenje.
2. Ako je izmjenu zahtjeva prouzročila odluka nadležnog tijela navedenog u članku 31. stavku 1., tijelo koje je podnositelj zahtjeva prosljeđuje tu odluku i revidirani jedinstveni instrument kojim se omogućuje izvršenje u državi tijela koje prima zahtjev. Tijelo koje prima zahtjev zatim nastavlja s postupkom naplate na temelju revidiranog instrumenta.

Naplata ili mjere predostrožnosti koje su već poduzete na temelju izvornog jedinstvenog instrumenta kojim se omogućuje izvršenje u državi tijela koje prima zahtjev može se nastaviti na temelju revidiranog instrumenta, osim ako je izmjena zahtjeva bila potrebna radi nevaljanosti prvobitnog instrumenta kojim se omogućuje izvršenje u državi tijela koje je podnositelj zahtjeva ili izvornog jedinstvenog instrumenta kojim se omogućuje izvršenje u državi tijela koje prima zahtjev.

Članci 29. i 31. primjenjuju se u vezi s revidiranim instrumentom.

Članak 33.

Zahtjev za mjere predostrožnosti

1. Na zahtjev tijela koje je podnositelj zahtjeva, tijelo koje prima zahtjev poduzima mjere predostrožnosti, ako je to dopušteno u skladu s njegovim nacionalnim zakonodavstvom i njegovim administrativnim praksama, kako bi osiguralo naplatu u slučaju osporavanja potraživanja ili instrumenta kojim se omogućuje izvršenje u državi tijela koje je podnositelj zahtjeva u vrijeme podnošenja zahtjeva ili dok potraživanje još nije predmet instrumenta kojim se omogućuje izvršenje u državi tijela koje je podnositelj zahtjeva, uz uvjet da je u skladu sa zakonodavstvom i administrativnim praksama u državi tijela koje je podnositelj zahtjeva moguće primijeniti mjere predostrožnosti.

Dokument koji se sastavlja za dopuštanje mjera predostrožnosti u državi tijela koje je podnositelj zahtjeva i koji se odnosi na potraživanje za koje se traži uzajamna pomoć, ako takav dokument postoji, prilaže se zahtjevu za mjere predostrožnosti u državi tijela koje prima zahtjev. Taj dokument ne podliježe priznavanju, dopuni ni zamjeni u državi tijela koje prima zahtjev.

2. Zahtjevu za mjere predostrožnosti mogu se priložiti drugi dokumenti koji se odnose na potraživanje.

Članak 34.

Pravila kojima su uređeni zahtjevi za mjere predostrožnosti

U cilju primjene članka 33. članak 27. stavak 2., članak 30. stavci 1. i 2. te članci 31. i 32. primjenjuju se *mutatis mutandis*.

Članak 35.

Ograničenja u obvezama tijela koje prima zahtjev

1. Tijelo koje prima zahtjev nije obvezno odobriti pomoć predviđenu u člancima od 27. do 33. ako bi naplata potraživanja, zbog situacije dužnika, uzrokovala ozbiljne gospodarske i socijalne poteškoće u državi tijela koje prima zahtjev, uz uvjet da je takva iznimka za nacionalna potraživanja u skladu sa zakonodavstvom, propisima i administrativnim praksama na snazi u toj državi.
2. Tijelo koje prima zahtjev nije obvezno odobriti pomoć predviđenu u članku 22. i člancima od 24. do 33. ako je prvobitni zahtjev za pomoć u skladu s člancima 22., 24., 25., 27. ili 33. podnesen za potraživanja koja su starija od pet godina, počevši od datuma dospijeca potraživanja u državi tijela koje je podnositelj zahtjeva do datuma prvobitnog zahtjeva za pomoć.

Međutim, u slučajevima osporavanja potraživanja ili prvobitnog instrumenta kojim se omogućuje izvršenje u državi tijela koje je podnositelj zahtjeva smatra se da petogodišnje razdoblje počinje od trenutka kad je u državi tijela koje je podnositelj zahtjeva ustanovljeno da se potraživanje ili instrument kojim se omogućuje izvršenje više ne mogu osporiti.

Osim toga, u slučajevima kad država tijela koje je podnositelj zahtjeva odobri odgodu plaćanja ili obročnu otplatu, smatra se da rok od pet godina počinje teći od trenutka isteka cijelog roka za plaćanje.

Međutim u tim slučajevima tijelo koje prima zahtjev nije obvezno odobriti pomoć za potraživanja koja su starija od 10 godina, počevši od datuma dospijeca potraživanja u državi tijela koje je podnositelj zahtjeva.

3. Država nije obvezna odobriti pomoć ako je ukupni iznos potraživanja obuhvaćenih ovim Sporazumom za koje se traži pomoć manji od 1 500 EUR.
4. Tijelo koje prima zahtjev obavješćuje tijelo koje je podnositelj zahtjeva o razlozima za odbijanje zahtjeva za pomoć.

Članak 36.

Pitanja o zastari

1. Pitanja koja se odnose na rokove zastare uređena su isključivo važećim propisima države tijela koje je podnositelj zahtjeva.
2. U vezi s ukidanjem, prekidom ili produljenjem rokova zastare sve mjere koje u naplati potraživanja, a pri provedbi zahtjeva za pomoć poduzme tijelo koje prima zahtjev ili koje se poduzmu u njegovo ime, a koje imaju učinak suspenzije, prekida ili produljenja roka zastare u skladu sa zakonodavstvom na snazi u državi tijela koje prima zahtjev imaju isti učinak u državi tijela koje je podnositelj zahtjeva, uz uvjet da je odgovarajući učinak predviđen zakonodavstvom države tijela koje je podnositelj zahtjeva.

Ako suspenzija, prekid ili produljenje roka zastare nije moguće u skladu sa zakonodavstvom na snazi u državi tijela koje prima zahtjev, za sve mjere koje poduzme tijelo koje prima zahtjev u naplati potraživanja pri provedbi zahtjeva za pomoć, ili za sve takve mjere koje se poduzmu u njegovo ime, a koje bi, da ih je

poduzelo tijelo koje je podnositelj zahtjeva ili da su poduzete u njegovo ime, imale učinak suspenzije, prekida ili produljenja roka zastare u skladu sa zakonodavstvom države tijela koje je podnositelj zahtjeva, smatra se da su poduzete u državi tijela koje je podnositelj zahtjeva u smislu tog učinka.

Prvi i drugi podstavak ne utječu na pravo države tijela koje je podnositelj zahtjeva da poduzme mjere koje imaju učinak suspenzije, prekida ili produljenja roka zastare u skladu sa zakonodavstvom na snazi u toj državi.

3. Tijelo koje je podnositelj zahtjeva i tijelo koje prima zahtjev međusobno se obavješćuju o svakoj mjeri suspenzije, prekida ili produljenja roka zastare potraživanja za koje su zatražene naplata ili mjere predostrožnosti, ili o svakoj mjeri koja ima takav učinak.

Članak 37.

Troškovi

1. Osim iznosa iz članka 30. stavka 5. tijelo koje prima zahtjev nastoji od dotične osobe namiriti i naplatiti troškove koje ta osoba ima u vezi s potraživanjem, u skladu sa zakonima i propisima države tijela koje prima zahtjev.
2. Države se odriču svih međusobnih potraživanja za naknadu troškova nastalih u svakom postupku uzajamne pomoći koju si međusobno odobre na temelju ovog Sporazuma.

Međutim, ako naplata uzrokuje specifične poteškoće, odnosi se na vrlo velik iznos troškova ili je povezana s organiziranim kriminalom, tijelo koje je podnositelj zahtjeva i tijelo koje prima zahtjev mogu se dogovoriti o načinu nadoknade primjerenom za dotični slučaj.

3. Ne dovodeći u pitanje stavak 2. država tijela koje je podnositelj zahtjeva dužna je podmiriti državi tijela koje prima zahtjev sve troškove i gubitke nastale kao posljedica mjera koje se smatraju neutemeljenima u pogledu sadržaja potraživanja ili valjanosti instrumenta kojim se omogućuje izvršenje i/ili mjera predostrožnosti koje odredi tijelo koje je podnositelj zahtjeva.

Poglavlje 4.

Opća pravila kojima se uređuju sve vrste zahtjeva za pomoć

Članak 38.

Uporaba jezika

1. Svi zahtjevi za pomoć, standardni obrasci za dostavu i jedinstveni instrumenti kojima se omogućuje izvršenje u državi tijela koje prima zahtjev šalju se na službenom jeziku ili jednom od službenih jezika države tijela koje prima zahtjev ili im se prilaže prijevod na taj jezik ili te jezike. Činjenica da su određeni dijelovi tih dokumenata napisani na jeziku koji nije službeni jezik ili jedan od službenih jezika te države ne utječe na njihovu valjanost ni na valjanost postupka uz uvjet da su se dotične države dogovorile o tom jeziku.

2. Dokumenti za koje se zahtijeva dostava u skladu s člankom 25. mogu se poslati tijelu koje prima zahtjev na službenom jeziku države tijela koje je podnositelj zahtjeva.
3. Ako su zahtjevu priloženi drugi dokumenti osim onih navedenih u stavcima 1. i 2., tijelo koje prima zahtjev može, prema potrebi, zatražiti od tijela koje je podnositelj zahtjeva prijevod tih dokumenata na službeni jezik ili jedan od službenih jezika države tijela koje prima zahtjev ili na bilo koji jezik o kojem se dotične države dogovore.

Članak 39.

Statistički podaci

Stranke do 30. lipnja svake godine elektroničkim putem dostavljaju Zajedničkom odboru popis statističkih podataka o primjeni ove glave.

Članak 40.

Standardni obrasci i načini dostave

1. Zahtjevi za informacije u skladu s člankom 22. stavkom 1., zahtjevi za dostavu u skladu s člankom 25. stavkom 1., zahtjevi za naplatu u skladu s člankom 27. stavkom 1. ili zahtjevi za mjere predostrožnosti u skladu s člankom 33. stavkom 1. i dostavu statističkih podataka u skladu s člankom 39. šalju se elektroničkim putem, uz upotrebu standardnog obrasca, osim ako to nije praktično iz tehničkih razloga. Ako je to moguće, ti se obrasci upotrebljavaju i za svu daljnju komunikaciju povezanu sa zahtjevom.

Jedinstveni instrument kojim se omogućuje izvršenje u državi tijela koje prima zahtjev, dokument kojim se omogućuju mjere predostrožnosti u državi tijela koje je podnositelj zahtjeva i drugi dokumenti navedeni u člancima od 29. do 33. također se šalju elektroničkim putem, osim ako to nije praktično iz tehničkih razloga.

Prema potrebi, standardnim obrascima mogu se priložiti izvješća, izjave i svi drugi dokumenti ili ovjerene preslike ili izvaci iz tih dokumenata, koji se također šalju elektroničkim putem, osim ako to nije praktično iz tehničkih razloga.

Standardni obrasci i komunikacija elektroničkim putem mogu se upotrebljavati i za razmjenu informacija u skladu s člankom 23.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se na informacije i dokumente prikupljene na temelju prisutnosti službenika u službenim prostorijama u drugoj državi ili sudjelovanjem u upravnim istražnim radnjama u drugoj državi u skladu s člankom 24.
3. Ako se komunikacija ne odvija elektroničkim putem ili uporabom standardnih obrazaca, to ne utječe na valjanost dobivenih informacija ni na mjere poduzete u izvršavanju zahtjeva za pomoć.
4. Elektronička komunikacijska mreža i standardni obrasci doneseni za provedbu ovog Sporazuma mogu se upotrebljavati i za pomoć pri naplati drugih potraživanja osim potraživanja navedenih u članku 2. stavku 1. točki (b) ako je pružanje takve pomoći pri naplati moguće u skladu s drugim bilateralnim ili multilateralnim pravno obvezujućim instrumentima o administrativnoj suradnji među državama.

5. Sve dok i uz uvjet da Zajednički odbor ne donese detaljna pravila za provedbu ove glave, nadležna tijela primjenjuju trenutna pravila, uključujući standardne obrasce donesene za provedbu Direktive Vijeća 2010/24/EU⁵, pri čemu se izraz „država članica” tumači kao da je njime obuhvaćena i Norveška.

Ne dovodeći u pitanje prethodni podstavak, država tijela koje prima zahtjev kao valutu za prijenos naplaćenih iznosa državi tijela koje je podnositelj zahtjeva upotrebljava euro, osim ako se dotične države dogovore drukčije. Države u kojima euro nije službena valuta dogovaraju se s Norveškom o valuti za prijenos naplaćenih iznosa te o tom dogovoru obavješćuju Zajednički odbor.

GLAVA IV.

PROVEDBA I PRIMJENA

Članak 41.

Zajednički odbor

1. Stranke osnivaju Zajednički odbor, koji je sastavljen od zastupnika stranaka. Zajednički odbor osigurava ispravno funkcioniranje i provedbu ovog Sporazuma.
2. Zajednički odbor daje preporuke za promicanje ciljeva Sporazuma i donosi odluke o:
 - (a) učestalosti, praktičnim rješenjima i konkretnim kategorijama informacija u svrhe automatske razmjene navedene u članku 11.;
 - (b) pregledu rezultata automatske razmjene informacija za svaku kategoriju utvrđenu u skladu s točkom (a) kako bi osigurao da se ta vrsta razmjene odvija samo kada je to najučinkovitiji način razmjene informacija;
 - (c) utvrđivanju novih kategorija informacija za razmjenu u skladu s člankom 11. ako je automatska razmjena najučinkovitiji način suradnje;
 - (d) donošenju standardnog obrasca za dostavu informacija u skladu s člankom 21. stavkom 1. i člankom 40. stavkom 1.;
 - (e) upotrebi mreže CCN/CSI ili drugih sredstava za prijenos;
 - (f) iznosu i vrstama financijskog doprinosa Norveške općem proračunu Europske unije s obzirom na troškove nastale njezinim sudjelovanjem u europskim informacijskim sustavima, uzimajući u obzir odluke iz točaka (d) i (e);
 - (g) donošenju provedbenih pravila za praktične aranžmane u pogledu organizacije kontakata između središnjih ureda za vezu i ureda za vezu navedenih u članku 4. stavku 2. točki (b) i stavku 3. točki (b);
 - (h) utvrđivanju praktičnih aranžmana među središnjim uredima za vezu u svrhu provedbe članka 4. stavka 5.;
 - (i) donošenju provedbenih pravila za konverziju iznosa koji se trebaju naplatiti i prijenos naplaćenih iznosa;

⁵ Direktiva Vijeća 2010/24/EU od 16. ožujka 2010. o uzajamnoj pomoći kod naplate potraživanja vezanih za poreze, carine i druge mjere (SL L 84, 31.3.2010., str. 1.).

- (j) donošenju postupka za sklapanje sporazuma o razini usluga navedenog u članku 5.;
 - (k) izmjeni upućivanja na pravne akte Unije i Norveške uključenih u ovaj Sporazum.
3. Zajednički odbor funkcionira na temelju jednoglasnosti. Odluke Zajedničkog odbora obvezujuće su za stranke. Zajednički odbor donosi vlastiti poslovnik.
 4. Zajednički odbor sastaje se najmanje jednom svake dvije godine. Bilo koja stranka može zatražiti sazivanje sastanka. Zajedničkim odborom stranke predsjedaju naizmjenice. Datum, mjesto i dnevni red svakog sastanka utvrđuju se dogovorom između stranaka.
 5. Ako stranka želi revidirati sadržaj Sporazuma, podnosi prijedlog Zajedničkom odboru, koji daje preporuku, posebno za početak pregovora u skladu s pravilima za međunarodne pregovore stranaka.

Članak 42.

Rješavanje sporova

Svaki spor između stranaka koji se odnosi na tumačenje ili primjenu ovog Sporazuma rješava se savjetovanjem u okviru Zajedničkog odbora. Stranke podnose Zajedničkom odboru relevantne informacije potrebne za temeljito ispitivanje pitanja radi rješavanja spora.

GLAVA V.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 43.

Teritorijalno područje primjene

Ovaj Sporazum primjenjuje se na državno područje Norveške, kako je određeno u člancima 1. i 2. norveškog Zakona br. 58 od 19. lipnja 2009. o porezu na dodanu vrijednost, i na državna područja na koja se primjenjuju Ugovor o Europskoj uniji i Ugovor o funkcioniranju Europske unije te u skladu s uvjetima iz tih Ugovora, osim bilo kojeg teritorija navedenog u članku 6. Direktive 2006/112/EZ.

Članak 44.

Stupanje na snagu, trajanje i otkaz

1. Ovaj Sporazum odobravaju stranke u skladu sa svojim internim pravnim postupcima.
2. Ovaj Sporazum stupa na snagu prvog dana drugog mjeseca nakon datuma na koji stranke obavijeste jedna drugu o dovršetku internih pravnih postupaka navedenih u stavku 1.
3. Ovaj se Sporazum primjenjuje na neodređeno razdoblje. Bilo koja stranka može pisanim putem obavijestiti drugu stranku o namjeri da otkáže ovaj Sporazum. Otkaz proizvodi učinke šest mjeseci od datuma takve obavijesti.

4. Obavijesti u skladu s ovim člankom u slučaju Unije šalju se Glavnom tajništvu Vijeća Europske unije, a u slučaju Norveške Ministarstvu vanjskih poslova.

Članak 45.

Prilozi

Prilozi ovom Sporazumu čine njegov sastavni dio.

Članak 46.

Odnos s bilateralnim ili multilateralnim sporazumima ili dogovorima među državama

Odredbe ovog Sporazuma imaju prednost pred odredbama svih bilateralnih ili multilateralnih pravno obvezujućih instrumenata o administrativnoj suradnji, suzbijanju prijevара i naplati potraživanja u području PDV-a koji su sklopljeni između država članica Unije i Norveške u slučajevima u kojima odredbe tih instrumenata nisu u skladu s odredbama ovog Sporazuma.

Članak 47.

Vjerodostojan tekst

Ovaj je Sporazum sastavljen u dva primjerka na norveškom, bugarskom, češkom, danskom, engleskom, estonskom, finskom, francuskom, grčkom, hrvatskom, irskom, latvijskom, litavskom, malteškom, mađarskom, nizozemskom, njemačkom, poljskom, portugalskom, rumunjskom, slovačkom, slovenskom, španjolskom, švedskom i talijanskom jeziku, pri čemu je svaki od tih tekstova jednako vjerodostojan.

Članak 48.

Proširenje Sporazuma na nove države članice EU-a

Ako neka zemlja postane država članica Unije, tekst Sporazuma na jeziku nove države pristupnice kako je utvrdilo Vijeće Europske unije ovjerava se razmjenom dopisa između Unije i Norveške.

Potpisi

PRILOG 1.

Popis isporuke robe i usluga na koje se primjenjuje članak 7. stavak 4.:

- (1) uvoz male vrijednosti (članak 23. Direktive Vijeća 2009/132/EZ⁶);
- (2) usluge povezane s nepokretnom imovinom (članak 47. Direktive 2006/112/EZ);
- (3) telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja i elektronički isporučene usluge [članak 3. točka (t) ovog Sporazuma].

⁶

Direktiva Vijeća 2009/132/EZ od 19. listopada 2009. o utvrđivanju područja primjene članka 143. točaka (b) i (c) Direktive 2006/112/EZ o oslobođenju od plaćanja poreza na dodanu vrijednost prilikom konačnog uvoza određene robe (SL L 292, 10.11.2009., str. 5.).